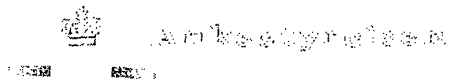

Ankestyrelsens Sociale Meddelelser

Arbejdsmarkedsudvalget
AMU alm. del - Bilag 77
Offentligt

Afgørelse truffet af: Ankestyrelsen	Afgørelsesdato:	SM uds. dato:	Meddelelsesnr.:
J.nr. 2000253-04	01-09-2004	13-10-2004	SM A-27-04

Meddelelse om: kontanthjælp - behovsbestemt tillæg - svage unge

Lov: lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse 709 af 13. august 2003 - § 25f, stk. 3

Resumé:

Selv om en ansøger tilhørte personkredsen af svage unge med mulighed for tillæg, skulle der foretages en individuel behovsvurdering.

Begrundelsen var, at der ikke var et lovbestemt krav på at modtage et behovsbestemt tillæg som supplement til nedsat kontanthjælp.

Sagsfremstilling:

Ansøgeren, der var 23 år, var sent udviklet og havde altid gået i specialklasser. I august 2000 startede han på en specialskole og siden havde han modtaget kontanthjælp som ung udeboende.

Af kommunens journaloplysninger fremgik, at han ikke ville være i stand til at gennemføre en SU-berettigende uddannelse, at revalidering ikke inden for en overskuelig tid måtte antages at kunne bringe ham i arbejde, at han ikke ville være i stand til at påtage sig et arbejde og at alt pegede i retning af fleksjob.

Skolen søgte om et behovsbestemt tillæg til ansøgeren efter aktivlovens § 25 f, stk. 3. Der blev i ansøgningen henvist til lovbemærkningerne, hvori der specielt blev nævnt gruppen af sent udviklede unge, som ansøgeren netop tilhørte.

Ansøgeren modtog netto kr. 3.756 kr. om måneden i kontanthjælp. Han havde udgifter i form af husleje på 700 kr./mdr., telefonabonnement på 96 kr./mdr. og lån på skolen på 400kr./mdr., i alt kr. 1.246 kr. om måneden.

Han havde således et rådighedsbeløb på 2.510 kr./mdr.

Han betalte 950 kr. om måneden for kosten på skolen.

Kommunen traf afgørelse om, at han ikke havde ret til behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25 f, stk. 3.

Det sociale nævn tiltrådte kommunens afgørelse og begrundede det med, at der ikke var grundlag for at fastslå, at kommunen ved afgørelsen var gået uden for rammerne af det skøn, der skulle foretages.

Skolen klagede på ansøgerens vegne over afgørelsen og gav udtryk for, at det behovsbestemte tillæg var en ret for de unge, der tilhørte personkredsen i § 25 f, stk. 3.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af kriterierne for ydelse af behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3.

Afgørelse:

Ansøgeren havde efter en behovsmæssig vurdering ikke ret til et behovsbestemt tillæg efter aktivlovens § 25f, stk. 3.

Der var således ikke et lovbestemt krav på at modtage ydelsen, selv om en person tilhørte personkredsen af mulige modtagere. Der skulle foretages en behovsmæssig vurdering.

Det fremgik af aktivlovens § 25 f, stk. 3, samt af tilhørende lovbemærkninger, at der til en personkreds af svage unge, navnlig de sent udviklede unge, som ikke evnede at tage en SU-berettigende uddannelse, som ikke via revalidering inden for en rimelig tid kunne bringes i beskæftigelse, og som ikke kunne påtage sig et ordinært arbejde, kunne ydes et behovsbestemt tillæg op til forskellen mellem SU-niveau og den hidtidige ungesats.

Ankestyrelsen fandt ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens og nævnets behovsmæssige vurdering, hvorefter ansøgeren ikke havde behov for et tillæg.

Ankestyrelsen lagde til grund, at ansøgeren efter at de faste udgifter var betalt, havde et rådighedsbeløb på 2.510 kr. om måneden og desuden på skolen fik sin kost for 950 kr. om måneden.

Ankestyrelsen tiltrådte således nævnets afgørelse.